

»Občutek imam, da vlada ne ve, kakšno je naše delo«

Intervju V sklopu ukrepov na odhodkovni strani državnega proračuna za leto 2015 je tudi ukrep, ki se nanaša na statusno-pravno in organizacijsko spremembo JAZMP, javne agencije za zdravila in medicinske pripomočke. Njen direktor ne skriva presenečenja in ogorčenja.

besedilo **BRIGITE FERLIČ ŽGAJNAR**
fotografija **JURE ERŽEN**

Vodenje agencije ste prevzeli junija 2012. Se vam toži, da niste postali direktor ZZS, ali ste v teh časih zadovoljni, da se je usoda obrnila in je danes tam glavni Samo Fakin?

Že takrat se mi ni tožilo, zdaj pa sploh ne.

Delali ste v farmacevtskem podjetju. Zakaj tam niste videli svoje prihodnosti, so se vam s čim zamerali?

Zgodba je dolga in ni povezana z zamerami. Rad sem opravljal svoje delo, nazadnje sem bil zaposlen v podružnici ameriške multinacionalke. Če bi želel tam karierno rasti naprej, bi moral zapustiti državo. Do tega pa mi takrat ni bilo. Nisem niti mislil, da se bom zaposlil v javni upravi, a tak je bil splet okoliščin. Videl sem izzive in šel tja, kjer se mi je zdelo, da bi se dalo nekaj zgraditi, motivirati ljudi.

Agencija naj bi prihodnje leto prešla pod okrilje ministrstva za zdravje. Ne delate dobro?

Zadeva nas je presenetila, verjetno istega dne kot vas. Zanj smo izvedeli iz medijskih objav. Potem smo preverjali, ali je informacija resnična.

In se pozanimali tudi pri predstavnicah ministrstva za zdravje, ki sedi v svetu agencije?

Tudi ona ni nič vedela. Vse se mi je zdelo skrajno čudno. Sklicali smo svet agencije, na katerem bomo ta teden temo predebatirali, tudi z vidika finančnega načrta. Vse bolj pa me navdaja občutek, da ustanoviteljica agencije, torej vlada, ne ve, kakšno je naše delo, s čim se ukvarjamo. In zaradi tega utegnemo vsi uporabniki zdravstvenega sistema pretrpeti posledice. Moj prvi komentar je bil, da menijo, da

smo upravna enota, ki jo bodo zdaj prenesli, ampak ni tako preprosto. Bistveno drugače je.

Vi torej delate pomembne stvari, a si vas hočejo pripojiti, ker ne vedo, kaj delate – razumem prav?

Lahko bi tako rekli. Najbolj presenetljivo pri vsem skupaj je, da smo jih obveščali, kaj vse naj naredijo v zvezi z nami, a se niso odzivali. Zdaj pa nas bodo reorganizirali, ne da bi nas obvestili in se tudi pri nas vsaj pozanimali, kje vse jih lahko čakajo čeri in kakšne bodo posledice pri preskrbi prebivalstva in veterinarske stroke z zdravili. Niso se vprašali, kako bodo spremembe vplivale na poslovni uspeh farmacevtskih in drugih družb, posledično pa tudi na zmanjševanje števila delovnih mest in navsezadnje na zmanjšanje proračunskih prihodkov.

Ste lahko konkretniji?

Naše delo je vezano na evropsko komisijo. Naš predstavnik Stanislav Primožič na evropski ravni s 27 kolegi odloča, katera zdravila se bodo pojavila na evropskem trgu. Glasuje za Slovenijo. Sestanki so načrtovani vnaprej. Agencija je omenjenega predstavnika predlagala ministrstvu, to ga je potrdilo. Če se zdaj zgodi kakršnakoli bistvena organizacijska sprememba, se sprašujemo, po čigavih navodilih nas bo zastopal. Ne bo imel suverenosti in ne pravice dvigovati roko. Tudi sam sedim v upravnem odboru centralne evropske agencije za zdravila (EMA). Prihodnji mesec imamo sestanek. Naj udeležbo sploh potrdim?

Če skrajšam: v primeru neizpolnjevanja obveznosti JAZMP, ki izhajajo iz evropskih povezav, zaradi morebitnih negativnih vplivov nove organiziranosti, bo med dru-

gim ogroženo delovanje Slovenije v felesih evropske komisije, EME, HMA, to je mreža predstojnikov nacionalnih organov, pristojnih za zdravila, in drugih povezav znotraj mreže agencij EU. V Sloveniji bodo lahko čutili posledice naši deležniki in na daljši rok tudi državljanji kot uporabniki njihovih storitev. Poenostavljeno povedano, postopki mednarodnih presoj, ki smo jih kot agencija prestali, bodo izgubljeni, ker so vezani na organizacijsko strukturo in ureditev poslovanja. Izgubili bi na primer članstvo v mednarodnem združenju, ki omogoča medsebojno priznavanje farmacevtskih inšpekcij. Vse to bi vodilo v zmanjšano kredibilnost naše države v evropskih povezavah. Prav tako bi upadel interes industrije za regulatorne storitve JAZMP, kar pomeni slabšo dostopnost do zdravil, posledično zmanjšanje pravic iz naslova zdravstvenega zavarovanja, slabše poslovne rezultate družb in s tem manjše prihodke proračuna.

Zaradi preoblikovanja agencije bi bila torej lahko kritično motena ali celo ustavljena proizvodnja in promet z zdravili. Ni trditev pretirana?

Po informaciji, kaj se utegne zgoditi, me je poklicalo nekaj ljudi iz farmacevtskih podjetij in me vprašalo, ali smo izgubili pamet. Odgovoril sem, da nimamo zveze s tem. Napisali smo pismo, tudi vladi, v katerem smo podali svoja stališča in navedli številna tveganja. Ta niso pretirana, pač pa resna in skrb vzbujajoča. Zaradi izgube prej omenjenih povezav znotraj skupnega evropskega prostora bi se lahko zgodilo, da bi bila v državi ogrožena preskrba z zdravili. Kot izredno majhen trg smo že zaradi majhnosti podvrženi tveganjem za neprihod posameznih zdravil k nam, navedena tveganja pa bi se z izgubo zaupanja, tako pri proizvajalcih kot pri vseh drugih subjektih, ki nastopajo v verigi preskrbe trga z zdravili, bistveno povečala. Naj omenim kolega iz Malte, ene redkih držav, kjer je agencija za zdravila organizirana v sklopu ministrstva, ki je na enem od sestankov direktorjev agencij prosil, ali mu lahko kdo pomaga dobiti enega od antibiotikov na njihov trg, pri čemer je povedal, da jim manjka vsaj tristo osnovnih zdravilnih učinkovin. Malta ima slabo dostopnost zdravil na trgu, predvsem

zaradi majhnosti, pa tudi zato, ker nimajo organizirane neodvisne strukture, zaradi česar jih verjetno nihče ne vključuje v pomembne odločevalske procese v EU.

Če bi se res zgodilo, da vas vrnejo pod okrilje ministrstva za zdravje, bi se ponovila zgodovina, kajti agencija je do konca leta 2006 že bila organ v sestavi ministrstva.

Moj predpredhodnik in zdajšnji namestnik Stanislav Primožič je bil glavni pobudnik sedanje oblike agencije, ki se zdi edina sprejemljiva pri organiziranosti tega področja, kot ga razume EU.

Zakaj?

Bistven dejavnik, zaradi katerega je agencija taka, kot je, je neodvisnost od neposrednega političnega vpliva. To pa je mogoče doseči le z neodvisnim financiranjem, zagotovitvijo samostojnega organiziranja dela z možnostjo visoke stopnje standardizacije delovanja ter ustreznim upravljanjem stroškov in pristojbin. Zgolj zaradi politične neodvisnosti agencije lahko zagotavlja, da pri opravljanju svojih nalog, tako na nacionalni ravni kot na ravni EU, ostaja zunaj problematičnega spektra navzkrižnih interesov. Če bi se vrnila pod okrilje ministrstva, bi to lahko ogrozilo njeno politično neodvisnost. In če ji ta ne bi bila zagotovljena, bi to lahko močno vplivalo na zagotavljanje varovanja javnega zdravja na področju zdravil in medicinskih pripomočkov.

Marko Čehovin in Miro Haček sta v Delu, v rubriki Gostujoče pero, zapisala: »V želji po krpanju proračunske luknje deluje vlada v slogu povprečnega računovodje, ki je v želji po zmanjševanju odhodkov iz bilanc sposoben razbrati le najvišje postavke ter jih klestiti brez zavedanja in razmisleka o vsebinskem ozadju.« Bi se glede na izkušnje v zadnjem času strinjali z njima?

Ne bi znal lepše povedati bistva.

Toda v vašem primeru ne gre za kleščanje postavk, saj od lani niste več proračunski porabnik. Kako to, da ste bili na proračunska sredstva vezani do takrat?

Za finančno osamosvojitve smo potrebovali uspešno reorganizacijo. Od svojega prihoda sem se trudil sistem optimizirati. Nedavno se je v hiši mudilo računsko sodišče. Morda bodo izsledki revizije za nas dobri, saj so nam neformalno dali vedeti, da smo uredili večino spornih zadev izpred nekaj let in da gremo v pravo smer. Ne glede

na to, da delam v ustanovi, katere ustanoviteljica je država, gojim zavedanje, da je treba delovati odgovorno kot podjetje, učinkovito in gospodarno, da moramo paziti na denar in na kulturo poslovanja. Je pa zdaj naša agencija po organiziranosti identična nemški, le da tista deluje kot gospodarska družba. Od naše se razlikuje predvsem po tem, da s presežki razpolaga sama. Kot zanimivost naj povem, da imajo oddelek, v katerega so investirali velikanske vsote in kjer raziskujejo, koliko je na primer smiselno, da določena populacija dobiva neko vrsto antibiotika. Tako lahko denimo odkrijejo, s katerimi zdravili zdravniki samo obremenjujejo organizem ljudi. In agencija lahko predlaga spremembe v smislu, da bi bilo bolj smiselno kakšno drugo zdravilo.

Omenili ste računsko sodišče. To je za leto 2007 preverjalo dostopnost zdravil in ugotovilo, da je od vloge za pridobitev dovoljenja za promet do začetka uporabe novega zdravila v povprečju preteklo 1134 dni, če upoštevam časovne vrzeli med postopki, in 593 dni brez njih. Kako je s tem danes?

Tega zdaj revizorji niso preverjali. So pa pri teh številkah problem zaostanki iz preteklosti. Zadnja leta zaostanke uspešno zmanjšujemo. Tudi zdaj imamo še nekaj nerešenih vlog iz leta 2003. Čas se namreč ustavi v točki, ko nam stranka ne odgovori na poziv, in to nam lahko kvari povprečni čas reševanja zadev. Z uvedbo ustrežnejše organizacijske strukture, optimizacijo procesov, učinkovitejšimi notranjimi kontrolami in informacijsko podporo pa vzpostavljamo popoln pregled nad tem, koliko vlog imamo do neke faze končanih. Naj poudarim, da gre skozi naše roke ogromno vlog, na leto se nabere do 20 tisoč dogodkov, ko je treba izdati dovoljenje, ga podaljšati, določiti cene ...

Koliko časa v povprečju rešujete vloge?

Od januarja 2011 je povprečni čas pridobivanja dovoljenja za promet za humana zdravila 490,7 dneva, za vloge po nacionalnem postopku, torej za zdravila, ki bodo imela dovoljenje za promet le v naši državi, pa 513,2 dneva. Lani je bil povprečen čas reševanja vlog 367,2 dneva, za veterinarska zdravila 281,8. Sicer pa imamo strukturo podjetja in sistematizacijo

delovnih mest popolnoma procesno usmerjeno, kar nam omogoča boljše in bolj ekonomično delovanje. Kdor je prej čakal na naše odločitve tri mesece, danes čaka bistveno manj. Zavedamo se pomena učinkovitosti, saj s svojimi storitvami konkuriramo drugim evropskim agencijam. Borimo se, da dobimo čim več mednarodnih vlog za pridobitev dovoljenja za promet z zdravili, v katerih Slovenija nastopa kot referenčna država članica in vodi celoten postopek, želimo pa tudi čim večkrat nastopati kot država poročevalka v centraliziranih postopkih pridobitve dovoljenja za promet, ki jih vodi EMA. V preteklosti smo že izgubili nekaj postopkov, ki so jih vložili naši proizvajalci zdravil, ker nismo bili dovolj odzivni. Se pa ne moremo lotiti kakšnih kompleksnejših zadev, ker nimamo kadra.

Koliko denarja ste nazadnje dobili iz proračuna in kdaj?

To je bilo še pred mojim prihodom. Za leto 2011 okoli 1,2 milijona evrov in naslednje leto 700 tisoč. Lani in letos iz proračuna nismo prejeli nič. Prav zdaj pa pripravljamo finančni načrt za prihodnje leto.

Tega mora potrditi vlada?

Najprej pa mora biti usklajen z ministrstvom za zdravje in finance.

In to čeprav niste vezani na proračunske prilive?

Tako je. Ker ne prejemamo denarja iz proračuna, menim, da sredstev za nekatere naše naloge, ki naj bi jih financirala država, v proračunu ni smiselno načrtovati in zato sklenitev transferne pogodbe niti ni potrebna.

Kakšni so rezultati vašega poslovanja? Imate res milijon evrov presežka in hočejo na ministrstvu z napovedano reorganizacijo priti do tega denarja?

Na računih imamo sredstva za tekoče poslovanje. Druga razpoložljiva sredstva pa po predpisih nakazujemo v zakladnico Banke Slovenije. Njihova višina se glede na dinamiko prejetih vlog, opravljenega dela in reševanja vlog stalno spreminja. Sicer pa so v poslovnih rezultatih prej ločevali finančni tok od bilance. To je lažje za poslovanje, a nimaš čiste slike. Tako sem sam želel imeti prvi dan.

Koliko imate prihodkov iz poslovanja?

Naše ustanove ne smemo obravnavati z vidika donosnosti sredstev,

saj izvaja upravne naloge oziroma javna pooblastila in je odvisna od števila prejetih vlog s področja zdravil in medicinskih pripomočkov, prihodki pa so odvisni od dinamike njihovega reševanja. Presežki

prihodkov nad odhodki se kažejo v neobremenjenosti proračuna s sredstvi za naše poslovanje. Za letos nismo načrtovali presežkov, prihodkov pa naj bi bilo 5,9 milijona evrov.

Je bila opravljena revizija poslovanja vaše predhodnice Martine Cvelbar? Kaj je pokazala?

Ugotovili smo težko pregledno upravljanje vlog in posledično pristojbin oziroma prihodkov. Žato smo se lotili urejanja ogromnega števila postopkov z močnejšo strokovno, računovodsko in informacijsko podporo. Smo tudi pred izzivi priprave pravilnika o pristojbinah oziroma tarif za izvajanje naših nalog in jasnejše opredelitve dejavnosti, kar bo med drugim vplivalo na obveznosti s področja davčne zakonodaje.

Da je odnos države do vas mačehovski, se vidi tudi iz dopisov, ki ste jih naslavljali na vlado. Opozarjali ste na kadrovske in prostorske stiske.

Naš cilj je, da bi JAZMP ostala prepoznavna, mednarodno uveljavljena, strokovna in učinkovita agencija, katere glavno vodilo je varovanje zdravja posameznika in javnega zdravja. To pa je možno le ob optimalni kadrovske zasledbi. Ker nismo proračunski porabnik, mi ni jasno, zakaj moramo že dve leti upoštevati zbirni kadrovske načrt. Ravnati se moramo tudi po zujfu, torej zaposlenih ne moremo nagrajevati in nadomeščati, če dajo odpoved. Motiviramo jih lahko zgolj z znanjem in zavedanjem, zakaj je dobro, da so tu. Poleg tega so problem prostori, ki jih imamo v najemu in so slabo vzdrževani, pesti nas tudi pomanjkanje osnovnih sredstev, delamo na dveh lokacijah, v najemu pa imamo še dodatno, kjer skladiščimo dokumentacijo.

Koliko inšpektorjev imate?

Dvanajst. Sicer pa ne delujejo v smislu, da pridejo in napišejo kazen. Tudi to, vendar je vloga farmacevtskih inšpektorjev predvsem v tem, da z rednimi nadzori omogočajo gospodarskim družbam, da nadaljujejo delo, torej proizvodnjo in promet z zdravili, in ne nazadnje, da skrbijo za uren trg na način, da je omogočena

nemotena preskrba z zdravili. V zadnjem letu smo resda povečali število inšpektorjev in bi to lažje počeli, a še nimamo tiste vloge na trgu, ki bi si jo želeli. Pa ne zaradi kazni, temveč zaradi zavedanja, da je tisti, ki naredi nekaj narobe, ustrezno sankcioniran. Zdaj smo napredovali vsaj pri tem, da smo dobili pravne standarde, ki jih včasih ni bilo, tako se nanje nismo mogli sklicevati in so nas lahko kje tudi izigrali.

Kot sem rekel, inšpektorji delajo v procesih, vezanih na proizvodnjo zdravil in njihovo obravnavo pred prihodom na trg. Na dve leti morajo pregledati več kot osemdeset subjektov. Tukaj sta dva ogromna proizvajalca zdravil, ki potrebujeta kar nekaj inšpekcij, tudi v tujini, sicer bi poslovala bistveno težje. Napisati in preveriti je treba številne izvozne certifikate, verificirati proizvodne obrate, veletrgovce, laboratorije in lekarne. Naj poudarim, da farmacevtski inšpektorji ne nadzirajo le zdravil, ampak tudi medicinske pripomočke, preskrbo s krvjo, tkivi in celicami in zdravila, ki spadajo med prepovedane droge. Po novem zakonu pa tudi cene zdravil.

Ali potem inšpektorji sploh najdejo čas, da se pojavijo v lekarni in odvzamejo vzorce?

Tu smo spremenili pravilnik, tako da lahko to izvaja pooblaščen oseba iz laboratorija.

In ta se lahko nenapovedano pojavi in opravi svojo obveznost?

Ne. Iz tehničnih razlogov ne more priti nenapovedano.

Kako potem lahko zaupamo v varnost zdravil, če so vzorci, ki jih bodo preverjali, vnaprej pripravljene?

Lahko zaupate vsem zdravilom, ki so registrirana v EU. V Evropi ne boste naleteli na zdravilo, ki ni varno, ker zanj ne bi dobili registracije. Govorim predvsem o kakovosti zdravila v smislu tega, kako je proizvedeno in pripeljano do uporabnika. Sicer pa imamo na našem trgu približno štiri tisoč zdravil za uporabo v humani medicini in okoli šeststo za uporabo v veterinarski medicini, ki so varna, učinkovita in kakovostna.

In koliko od teh na leto pregleda inšpekcija?

V zadnjih letih je bilo izvedenih okrog 250 rednih letnih kontrol kakovosti zdravil. Predlanskim je bilo 241 nadzorov humanih in devet nadzorov veterinarskih zdravil,

lani pa smo pod drobnogled vzeli 242 humanih in 31 veterinarskih. V obeh letih ni bilo nobene izredne kontrole zdravil.

Smo Slovenci lahko zadovoljni s cenami zdravil in njihovo dostopnostjo?

Da. Cene so v evropskem povprečju in stvar pogajanj z ZZS.

Razmeroma restriktiven pravilnik je cene zdravil omejil na 85-odstotno povprečje cen, ki veljajo v Nemčiji, Italiji in Franciji. Precej zdravil, ki so se drugod pocenila, bi pri nas z doslednim upoštevanjem te pocenitve doseglo mejno vrednost, ki komajda še zagotavlja rentabilnost. Zato bi dosledno vztrajanje pri določbah pravilnika privedlo do umika zdravil z našega trga – to možnost je industrija že nakazala. Bodo torej omenjene države tudi poslej najustreznejši vzorec za oblikovanje cen zdravil na slovenskem trgu ali pa se morja ponujajo nove rešitve?

Pravilnik je v nastajanju. Morali bi ga spremeniti, dali smo predloge ministrstvu za zdravje, a še čakamo na odgovor.

Koliko zdravil je izginilo s slovenskega trga lani in ali so bile razlog

Page: 11

Reach: 157000

Country: SLOVENIA

Size: 1970 cm2

4 / 5

tudi nizke cene?

Umik zdravila s trga je navadno posledica poslovnih razlogov posameznega poslovnega subjekta. Kot sem že omenil, so zato, ker je Slovenija majhen trg, še toliko bolj pomembni mehanizmi, ki omogočajo dostopnost zdravil. Težko bi ocenil, kolikšnega deleža zdravil pri nas ni več zaradi cen. Letos je začelo veljati 20 prijav stalnega prenehanja opravljanja prometa in 55 prijav prihoda zdravila na trg, lani pa je bilo pri humanih zdravilih 16 prenehanj in 10 prihodov na trg. Pri veterinarskih zdravilih je slika podobna: z 21 prihodi letos in šestimi prenehanji.

Da bi se izognili izginjanju zdravil, jim lahko določite poseben status. Koliko imamo trenutno takih z izredno višjo dovoljeno ceno?

Deset odstotkov jih ima tak status. To pa v praksi ne pomeni nujno, da imajo višjo ceno, ampak lahko zgolj to, da ni objavljena. Obstaja namreč luknja v pravilniku o cenah, ki smo ga poskušali že nekajkrat neuspešno spremeniti.

Opazate rast prijavljenih stranskih učinkov zdravil?

Da.

Zaradi večje ozaveščenosti?

Število prijav se giblje v evropskem povprečju, a je še vedno prenizko. Ljudje stranskih učinkov ne znajo prijaviti pravilno. Ne vedo, da podatke zbira in analizira naša agencija. Zdaj s centrom za zastupitve pripravljamo spletni portal za prijavo neželenih učinkov, da bi tudi zdravnike spodbudili k doslednejšim prijavam. Ampak vzemite za primer zdravnika na onkološkem inštitutu. Brez ustrezne logistične podpore bo težko prijavil vsak neželen učinek, saj jih vidi vsak dan ogromno in se mu na koncu zdi sprejemljiv.

Od vaših odločitev so odvisni zaslužki farmacevtskih podjetij. Občutite kakršnekoli pritiske iz njihovih vrst?

Ne. Verjamem, da jih tudi drugi zaposleni ne, ki tukaj delajo po deset let in več. Če pa bi kdorkoli kaj zaznal, bi se gotovo drastično odzvali in dali vedeti, da obstaja jasna procedura. Imamo tudi notranje nadzore. Upam si trditi,

da so pri nas vse stranke deležne enake obravnave. Poleg tega stike z možnimi lobisti redno prijavljamo na KPK.

Kdaj je bilo nazadnje odpoklicano kakšno zdravilo in zakaj?

Odpoklicev je kar nekaj. Toda podjetja jih največkrat opravijo kar sama.

Imate trenutno odprtih kaj tožb?

Vsaj šest, sedem, nekatere se vlečejo iz leta 2010. Vložile so jih tudi farmacevtske družbe, nezadovoljne z našimi odločitvami.

Vroč je zgodba o obveznem cepljenju. Izjava vaše agencije se je znašla na naslovnici knjige *Ideološki konstrukti o cepljenju*. Avtorici Mateji Černič niste hoteli posredovati kopij celotne dokumentacije, ki se nanaša na postopek pridobitve dovoljenja za promet z dvema cepivoma.

Ukrepali smo po zakonu o dostopu do informacij javnega značaja, v povezavi z zakonom o gospodarskih družbah v delu, ki govori o poslovni skrivnosti. Rezultati kliničnih študij niso sporni in jih gospa lahko dobi kadarkoli. Ne more pa dobiti vse zbirke listin, saj ne vem, kje me potem utegne podjetje tožiti, češ da sem izdal komercialne podatke.

V razvoj zdravila, ki se konča s podelitvijo dovoljenja za promet, je vloženi veliko sredstev in znanja, zato je povsem jasno, da je dokumentacija, ki je podlaga za oceno varnosti in učinkovitosti zdravila, še posebej varovana tako po evropski kot po slovenski zakonodaji.

Informacijska pooblaščenka ni na vaši strani.

Ne strinjamo se z njenim mnenjem in smo sprožili upravni spor. Naj odloči sodišče. Ali pa naj informacijska pooblaščenka prevzame odgovornost za možne tožbe zaradi razkritja poslovne skrivnosti. Zadeva ni enostavna.

Toda kako naj potem uporabnik zaupa sistemom cepljenja? Če se ne more prepričati o varnosti in učinkovitosti cepiv?

Verjamem, da je to zaradi tega oteženo. Tudi sam bom zelo vesel,

ko bomo imeli vse podatke o kliničnih študijah javne, tudi o poteku. Vesel bom, če se bo začel kdo ukvarjati s tem, da obstaja morda delček v spojini, ki ni bil testiran na določeni skupini. Strinjam se, da je to cilj, za katerega bi si morali prizadevati. A vprašanje je, do katere mere in kako, da ne bi ogrozili poslovnih skrivnosti podjetja. Vsi smo zelo previdni, katere dokumente lahko izdamo. Pomembno je še to, da dokumenti niso naša last. Imamo jih zgolj v hrambi za čas registracije na trgu plus petnajst let. Iz tega naslova imamo za šest kilometrov gradiva.

Zdi se torej, da bolj ščitite farmacevtsko industrijo kot posameznike, ki uporabljajo njihove izdelke. Nikakor, ravno nasprotno. Dokumentacija je po svoji naravi za proizvajalce zdravil poslovno občutljiva, in če bi se do nje dostopalo, bi to lahko bistveno vplivalo na sam trg proizvodnje in prodaje zdravil, tako da tu ščitimo predvsem javni interes.

Razmišljate o novi službi?

Vsak dober poslovnež o tem razmišlja, ko mu gre dobro. Za nas trenutno ne morete reči, da nam gre dobro, če hočejo, da postanemo organ v sestavi.

brigite.ferlic.zgajnar@delo.si

»Zdaj nas bodo reorganizirali, ne da bi nas obvestili in se tudi pri nas vsaj pozanimali, kje vse jih lahko čakajo čeri.«

»Po informaciji, kaj se utegne zgoditi, me je poklicalo nekaj ljudi iz farmacevtskih podjetij in me vprašalo, ali smo izgubili pamet.«

Page: 11

Reach: 157000

Country: SLOVENIA

Size: 1970 cm2

5 / 5

»Čeprav delam v ustanovi, katere ustanoviteljica je država, gojim zavedanje, da je treba delovati odgovorno kot podjetje, učinkovito in gospodarno, da moramo paziti na denar in na kulturo poslovanja.«

MATEJ BREZNIK

Astrološko znamenje?

Bik.

Domači kraj?

Maribor.

Zdravljenje s tabletami ali alternativnimi metodami?

Pojem zelo malo tablet.

Cepljenje da ali ne?

Trenutno preveč politično vprašanje.

Kolesarjenje, tek, smučanje, golf ali jadrnanje?

Vse razen zadnjega.

